

מ"ת 37722/03 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 22-03-37722 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

לפני כבוד השופטת אילת השחר ביטון פרלה
מבקשת מדינת ישראל
נגד פלוני (עוצר)
משב

החלטה

ביום 17.3.22 הוגש כתוב אישום נגד המשיב ובקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. החלטה זו עניינה בבקשת המעצר.

1. נתען בעבודות כתוב האישום כי ביום 2.3.22, בסמוך לשעה 00:30, בבתו שברח' נהירה, לאחר שהמשיב שתה משקאות אלכוהוליים והשמע מזיקה בעוצמה גבוהה, הגב' ר.ב.ג. (להלן: "פגיעה העבירה"), בת זוגו הגרה עמו העירה לו על קר ובתגובה השיב לה המשיב "אני שםzion על השכנים ועל משטרת נהירה ואני אשים מה שאני רוצה" והמשיר צעק תור שהוא מחזיק טלפון ומפתחות.

פגיעה העבירה נבהלה מהתנהגות המשיב וניגשה סמוך לחילון הבית בעוד המשיב שישב בסלון אים עליה, ואומרו לה: "אם תגע משטרת את לא פותחת את הדלת ואם את פותחת את הדלת יש לי סיכון ואני רוצה אותך" וזאת בכונה להפחידה ולהקניתה.

במובן כאמור ולנוכח הרעש שהקים המשיב, הזמין השכנים משטרה. שוטרים שהגיעו למקום דפקו על דלת הבית והמשיב צעק לעברם: "לכו להזידין ימניאק אני לא פותח את הדלת" ולאחר מכן, פתחה הפגיעה העבירה את הדלת לשוטרים.

בזיקה כאמור ובעקבות זימנו לחקירה באותו היום, בסמוך לשעה 16:06 התיציב המשיב לחקירה בתחנת נהירה כשהוא מחזיק בכיס בגדי סט הכלול 2 סכינים מתקבעות בעלות להב של כ-7 ס"מ ו-6 ס"מ.

בנוסף לכך, עבדות כתוב האישום מתראות כי בשבועיים קודם ליום 13.3.22, במועד שאינו ידוע, במהלך ייכוח שנתגלו בין המשיב לבין הפגיעה העבירה ביקשה האחורה מהמשיב שיפסיק להשמע מזיקה בעוצמה גבוהה המפריעה לשכנים ובתגובה אים המשיב על הפגיעה העבירה ואומרו לה: "תיזהרי אני אדביך אותו לךיר"

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - oz.verdicts.co.il

וזאת בכוונה להפחידה ולהקניתה.

2. כנגד טיעוני המבקרת בבקשת המעצר נטען מפי ב"כ המשיב כי ישנה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכואורה. באשר לעילת המסוכנות, נטען כי אם ישנה עילה שכזו, הרי עצימותה נמוכה ומכאן יש להורות על שחרור המשיב מעצר.

עיקר טענות ההגנה לגבי הראיות שבתיק החקירה הן באשר למהימנות עדותה של נגעת העבירה, בהתחשב בתפתחות גרסתה, גרסת השכנה ומצבה הנפשי של נגעת העבירה. עוד נטען כי בעת הרלוונטיות שתה המשיב לשוכרה יש בcurr להשליך על מצבו הנפשי והעדר בסיס להוכחת עבירות האiomים הדורשת כוונה. על זאת, הוסף כי מדובר במשיב הולקה בהנחה שכליות ובמחלת הטорт שעשויה הייתה להשפיע על התנהלותו והדברים שנאמרו מפי.

עוד התייחס ב"כ המשיב בטיעונו לגרסת המשיב באשר לסייע החזקת הסיכון אשר בה, לשיטתו, יש כדי לשולב את חזקת החזקתו שלא כדין.

באשר לעילת המסוכנות נטען כי נסיבות ביצוע העבירות לכואורה מלמדות על עצימות נמוכה של עילה זו. עוד נטען כי בהתחשב בכך שנגעת העבירה שואה במקלט והמשיב לא יודע פרטים על מקום המצאה אין חשש או סיכון לפגיעה חוזרת.

בנסיבות אלה, כך נטען, ניתן להסתפק בשחרור המשיב בתנאי איסור יצירת קשר עם נגעת העבירה, התיאצבות בוחנת המשטרה במידת הצורך, התcheinבות לשיתוף פעולה וקבלת טיפול פסיכיאטרי.

3. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בביטחון החקירה אני קובעת כי ישן ראיות לכואורה ומתיקיימת עילת המסוכנות המבוססת את מעצר המשיב.

מתיק החקירה עולה כי ביום 22.3.2018 לפנות בוקר, התקשרה שכנת בני הזוג למועדון 100 וככלשון דיווחה למוקדנית ציינה כי: "יש פה בלגנים. יש אצלנו שכ... הוא רב עם אשתו....הוא שותה וודקה כן כן בלגניסט זאת פעםعشירית...". (ראו תמלול שיחה למועדון 100 - סמן כת). כאשר נשאלת השכנה מה את שומעת השיבה: "בואי לפה בואי לפה ד' מספיק אני לא רוצה". בمعנה לשאלת המוקדנית מה עוד שמעה, השיבה השכנה: "עכשו אני מזמן משטרת והוא אמר אני שם דין על המשטרה".

דוח פוליה מיום 22.3.2018 שערך רס"מ ابو גנוב חסן מלמד כי בשעה 2:44 הגיעה נידת למקום ודוח על החשוד כי הוא שתו וכי לא קיימת סכנת חיים. נגעת העבירה פתחה את דלת הבית וציינה כי המשיב לא תקף אותה אלא צעק והוא אינה מעוניינת בהגשת תלונה.

המשיב לא עוכב לחקירה אלא הגיע בהוראת שוטר לתחנת נהריה לאחר שנגבתה מנגעת העבירה תלונה ביום 8.3.22 שעה 15:38. מטלונתה נלמד כי אומנם דיווחה בסמוך לקרות האירוע כי אינה מעוניינת למסור תלונה אך כאשר פנתה לשיער וקיבלה הגנה מגורמי טיפול הומלץ לה לגשת להגיש תלונה והיא הגיעה למשטרה בלווי המטפלת שלה.

נגעת העבירה, כך עולה מתיק החקירה, ילידת 1976, פגועת נש המוכרת למערכת הפסיכיאטרית כלוקה בסכיזופרניה. בהודעתה מיום 8.3.22, הסבירה כי השכנים הזמינים משטרת מאחר שחויבו שהמשיב הכה אותה אך לדבריה המשיב לא הכה אותה אלא: "רק איים עלי ואני פחדתי להגיד לשוטרים שאיים עלי". שאלו אותו אם הרבייז לא אמרתי לא" (שם, עמ' 1 ש' 5). נגעת העבירה הסבירה כי נגשה למטפלת שלא שהפנתה אותה לרופאה ולהגיש תלונה במשטרה. כשנאללה מדוע נגשה לרופאה השיבה: "לבקש מקלט ולהיות במקום מוגן" (שם, עמ' 2 ש' 23).

בחקירה מיום 10.3.22 שנגבתה במקלט לנשים מוכות, תיירה נגעת העבירה את התהילך עד למסירת התלונה והיעוץ שקיבלה (עמ' 2 ש' 4-7). לדבריה, גם בעבר הומלץ לה לפנות למשטרה אך סירבה לעשות כן, זאת למרות שהמשיב מאים עליה כל פעם שהוא עצבני, בתדרות של פעם בשבוע (עמ' 3 ש' 13-14). עוד צינה כי המשיב שותה אלכוהול והפסיק על דעת עצמו את הנסיבות הפסיכיאטריים (עמ' 3 ש' 27-28).

נגעת העבירה הבאה בחקירה השנייה כי היא חששת מפני המשיב (עמ' 5 ש' 1-4; עוד רוא דבריה בחקירה מיום 13.3.22 עמ' 2 ש' 19-28). כאשר עומתה עם גרסת המשיב באשר לסיבת הגשת התלונה, רצונה להיפרד, השיבה שהיא זו שמלמת את השכירות על הבית (עמ' 5 ש' 18).

בהודעתה מיום 13.3.22 תיירה נגעת העבירה אירע עבך בציינה: "סבלתי ממנו המון כל שני וחמשי משטרות ואיפלו יותר כי הוא היה עוזה ברגע כי הוא שיכור היה, תמיד תחת השפעת אלכוהול" (עמ' 1 ש' 17-20).

המטפלת של נגעת העבירה, הגב' צרפתי נימן, מסרה בחקירה כי נגעת העבירה ביקשה ממנו עזרה לקבלת מקלט ומشكך ליוותה אותה לרופאה ולהגיש תלונה.

השכינה, הגב' ז. מסרה בהודעתה מיום 9.3.22 כי שמעה רעש מדירת השכנים ומשום כך הזמינה משטרת. עוד תיירה כי שמעה דרך הקיר סלון ביתה את שהתרחש בבית בני הזוג (עמ' 1 ש' 3). לדבריה לא שמעה איומים וכלהונה: "פשוט התעוררתי והלכתי לסלון ומשש שומעים את הדיבורים... שומעים אצלי בבית ממש את הדיבורים והצעקות שלהם" (עמ' 1 ש' 9). עוד צינה כי שמעה את האישה שגרה עם המשיב מדברת עם מישהו שהמשיב שתה "המון וודקה" והיה שיכור (עמ' 1 ש' 13).

אשר בmeaning לטענות הגנה כי איני מסכימה עם טענת הגנה ולפיה העדר מלל מאים בדיווח השכינה שולל את היכולת לקבוע כי ישן ראיות לכואורה לעבירות האiomים שדווחה בהודעות נגעת העבירה. די לעין בדיווח בזמן אמת למועד ולהשווות את תוכן המלל שם להודעת השכינה כדי למד כי מדובר בקטעה דיבור ולא בהכרח מלא דיבור של המשיב במהלך האירוע. מעבר לומר, אין בהודעת השכינה כדי לפגוע במהימנות הודיעותיה של נגעת העבירה, בוודאי

לא לצורך קביעה לכואורית ובוחינת קיומו של סיכוי סביר להרשה.

בעימות שנערכ בין המשיב לנפגעת העבירה ניתן למצוא חיזוק לראיות נגדו (ראה מילוטיו לקרהת סוף העימות, סמן מט).

בחקירתו הראשונה מיום 8.3.22 של המשיב פגעה כלשויו בנפגעת העבירה ולטעמו תלונתה היא תלונת שווה על רקע רצונה להיפרד ממנו. לדבריו "היא חולת נפש וגם אני חולת נפש, היא עם כדורים ואני עם אלכוהול" (עמ' 3 ש' 18).

בחקירתו השנייה מיום 10.3.22 ציין המשיב כי הסכין שנטפסה אצלו זה לדרמן עברו תיקון אופני החשמליים (ואולם לעניין זה אפנה לטייעוד הסכין ולבוחינת היותה מתקבעת וכן לעדות נפגעת העבירה מיום 13.3.22 עמ' 3 ש' 10-7). לא מצאתי כי הסבריו האמור שולל או פוגע בקיומן של ראיות לכואורה לעניין החזקתו את הסכין כאשר הוזמן לתחנת המשטרה.

בחקירתו השלישית מיום 11.3.22 סירב המשיב לשתף פעולה וכן גם בחקירתו הרביעית שבה שמר על זכות השתקה. אציון כי בשולי חקירתו השלישית, התיחס לדבריו בעימות, בציינו: "שים קרטני לא אמרתי כלום זכויות גם לשקר אני חולת נפש זכויות בא לי להגיד ככה שיקרטני הכל לא אמרתי שום דבר אני אוהב את בת הזוג שלי רוצה לחיות ולהיות איתה בלבדיה אין לי חיים" (עמ' 3 ש' 14 ועמ' 4 ש' 15. עוד ראו תשובתו בעמ' 4, ש' 18).

באשר לנטען לגבי שכרות המשיב, לא מצאתי לטענות ההגנה באשר למצב התודעתי של המשיב בשל השפעת אלכוהול תימוכין בראיות ככלה שיש בכוחן לנגס בקיומן של ראיות לכואורה. אך גם לא באשר לטענות באשר לסתירות העולות לכואורה בגרסת נפגעת העבירה שהתפתחה בהודעותיה המאוחרות. בעת הזו, מذובר בבדיקה גולמית של הראיות ולא מצאתי כי הראיות מלמדות על היות המשיב שיכור כלוט או סתרות עמוקות ומהותיות בחומר החקירה המצדיקות התייחסות אליון בשלב בדיקה גולמית של הראיות.

ב"כ המשיב אינו חולק על כך שעצם היות נפגעת העבירה פגועת נפש כשלעצמם לא פוגע ביכולת להסתמך על דבריה. לאחר שעניינתי בתיק החקירה ובו תיעוד מצבה הנפשי של נפגעת העבירה וכן בהודעותיה, לא מצאתי בסיס לקבעה לכואורית כי מצבה הנפשי של נפגעת העבירה הוא כזה הדורש בבדיקה חדשנית באשר לגרסתה. אוסיף על האמור כי לצד עדותה של נפגעת העבירה ישנים חיזוקים נוספים בעימות שנערכ בין בני הזוג, בעדותה של השכנה ובאופן מסירת התמונה המעד על חשש מהגשת תלונה ורצון לקבל מענה לשם הגנה ולא מעבר.

על סוד האמור אףוא קבעתי קיומן של ראיות לכואורה.

4. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על מסוכנות. רجل נוספת לעילת המ██וכנות והוא מאפייני המשיב. למשיב עבר

פלילי החובק הרשות בעבירות רכוש, החזקת סכין, אלימות והפרעת שוטר במילוי תפקידו. בעת האירוע, עומד תלוי נגדו היליך שבו הורשע בגין ביצוע עבירות איומיים והטרדה באמצעות מתקן בזק וטרם נגזר דיןנו. מדובר בהיליך שנלווה לו היליך מעוצר והמשיב שהוא בתנאים מגבלים ולחובת המשיב מסר על תנאי בן שלושה חודשים שהוא בן הפעלה בהיליך זה.

מהתייעוד הרפואי שבתיק החקירה עולה כי המשיב מוכר למרכז הפסיכיאטרית משנת 1999, תיעוד רפואי על אודותיו עוד משנת 2015 מלמד על אי נטילת תרופות באופן סדייר ובנוסף מתקבלת תמונה מעודדת השכנה, נפגעת העבירה והמשיב עצמו, על שימוש לרעה באלכוהול.

כל הנתונים האמורים מלמדים על מידת מסוכנות גבוהה ועם ניהול היליך כשלעצמו, בנסיבות של המשיב, עשוי להוסיף בתורו על מידת המסוכנות האמורה.

5. בזיקה לאמור, לאחר בחינת החלופה המוצעת, שאינה כוללת פיקוח או מקום מוגדר ומפקח, אין סבורה כי יש בכוחה למלא אחר תכלית המעוצר.

בהעדר חלופה הולמת אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

אעיר כי הנטען מפי ב"כ המשיב, על דבר להיות נפגעת העבירה במקום מוגן שאינו ידוע למשיב, אין בו כדי למתן את הסיכון הנש��ני מהמשיב כלפי נפגעת העבירה. עם כל הכבד, הסתכמויות על נתון זה ממשעו - כבילה נפגעת העבירה והגבלה חירותה לטובת חירותו של המשיב - כאשר הסיכון נובע ממנו ולא הפור.

תיק החקירה מושב לידי הנאמנות של המבקרת באמצעות המזכירות הפלילית.

ניתנה היום, כ"ז אדר ב' תשפ"ב, 30 מארץ 2022, בהעדר
הצדדים.